

Viro
Celeberrimo atque Eruditissimo
PAULO DANIELI LONGO
P. D. P.
Arnobius Drakenbooth.

Quum ad diem V. Kalendas Junias anni elapsi exceptorum
Lycanorum ex codice senatorio Lipsienfi plasticulam mitteres, benigne
promittebas, te post instantes ferias plura exemplum generis daturum. Quae
caussa existit, cur, in dies me ea excepturum sperans, ad literas tuas
respondere semper adhuc distulerim. Verum quum ex illo tempore nihil
eorum, quorum spem faciebas, adlatum sit, et jam mora haec justo diuturnior
nescio quid sinistra portendere videretur, me ipse ad tentum circumspicere,
et omnia diligenter excurrere incepi, ut invenirem, quae causa hujus rei
esse posset; donec tandem animum subiecit suspicio, te forte silentium meum
egre tulisse. Si ea res est, nullus dubito, quin omnem offensam, quam susceperis,
ex animo deprecaturus sis, ubi noveris, nunquam sancte adfirmanti fidem habere
volueris, non aliam taciturnitatis rationem fuisse, quam partim modo datam,
partim etiam quod et ipse omnesque mei pertinaci rheumatismi morbo, quod

plerique Europa regionum incolae prope autumno atque hac hieme adflati
sunt, et etiam nunc adflantur, decubuerimus: unde factum est, ut animo et
corpore languens (nam et febribus tentatus sum, quae decedentes capitis vertigines
reliquerint) virum reficiendarum causa a literis et libris ex consilio medicorum
abstinere debuerim. Si pluribus verbis silentium excusare vellem, metus foret,
ne de tua erga me amicitia dubitare crederer.

In Livio typis excudendo opere bibliographorum graviter pergunt, quales
hectomade duo plerumque folia abstracta exhibentes; et ita paulatim proserpens
jam octoginta admodum folia desupererunt, atque in libro tertio usque ad cap.
xxv. processerunt. Typis libri reliquia dum prelo paro, video, me codicis Lynceus
excerpta a cap. Lii. usque ad epistolam libri finem nondum a te accepisse. Quum autem
eorum brevi admodum opus fore, vel potius me jamjam ipsi indigere ex his intelligi,
etiam atque etiam te rogatum volo, ut nisi laborem meum intempestive
interruptum cupias, partem illam, quae deest, et si qua alia interim excerpendi
otum tibi fuerit, quam primum potueris, ad Wetstenii Amstelredamum mittas,
per quos recte accipiam. Hoc beneficio tua in me ac Livium merita insigni
cumulo augebis.

Plurimum te amo, Celeberrime Langol, quod de Livio mei commodis sponte ac
non monitis cogitare, etiam indefessa diligentia ac cura ex indagare pergas,
quae novae epistolae editioni inservitura existimas. Editionem Romanam principem, cupis
excerpta me nuper sperare jubebas, videre numquam contigit. Illa tamen, Livium
edens, usus est Clarissimis Heurne, et quosdam eius varias lectiones cum orbe literato
communicavit. Verum tam negligenter in hac re resatum fuisse, insignes utrique
variantes omittendo, ex multis indiciis dudum deprehendi, ut opere fore cenream,

si denique epis excutiendi copia fieri posset. Eundem etiam antea Gebhardus
 exhibuit. Verum neque is omnia corripit, sed in notis meitis ea tantum excerpit,
 quae ad institutum suum faciebant. Veritas tamen, ne tibi molestior sum, pretere non
 sistens, ut laborem editionem hanc excerpenti in te suscipere velis. Si inultum
 pro tuo incommoda aliunde mihi collationem epis impetrare poteris, id mihi
 gratissimum futurum multis asfirmare necesse non putavi.

In Livio Mesto Celeberrimi Quertneri horas susceperas, quas utique seponere
 possum, impendo. Jam primum voluminem cum edito contuli; neque multum in altero
 auferendo restat. Verum quum ad tertium accedendi tempus vacuum habu-
 erim, quod se, re grave sit, virum Celeberrimum meo nomine quam
 humanissime salutare, et pro insigni benevolentia gratias agere: favore autem,
 quo apud eum vales, efficere, ut codicis sui usum usque ad quadras autumnales
 mihi prorogare non recuset; offerre denique, ut, si mea opera ex ipso esse possit, ea
 ubi visum fuerit, uti velit.

Nuper juvenis quidam Belga, quem olim inter discipulos meos numeravi, in
 Italiam profectus, ex Roma bibliothecam Vaticanam perlustrans se invisisse
 indicavit in duos venerande antiquitatis codices Livianos, qui Caroli Magni
 tempore exarati credebantur. Eorum alter complectebatur decem Livii libros
 priores, alter vero, qui servabatur in bibliotheca reginae Christinae, maximum
 partem Belli Punic. Obtulit etiam, se apud bibliothecarum, cum quo amicitiam
 colebat, operam daturum, ut eorum variantes mihi impetraret, si consilio meo
 promovendo non inutiles fore arbitrarer. quod quidem sine mora recepi, nondum
 tamen renuciare potuit, precibus suis locum relictum esse: jam enim quum
 litera ejus redderentur, Roma relicta Florentia degebat, et in itineris Veneti
 proarchi erat. Si hunc thesaurum consequi possim, me eo ipso non exiguum
 ornamentum nova Editioni conciliaturum spero.

Paucis nova auribus tuis digna nunciare possum. Illud tamen non indignum
puto, Celeberrimum Germaniarum nuper cum Waeßbergii pepigisse de Suetonio
cum integris variorum suisque notis in lucem edendo. Cui conspectis necessaria omnia
quum jam dudum paraverit, brevi initium operis prelo traditurus est. Verum de
bonum re ex ipso Bibliotheca, ubi typum teneris, futura reperire poteris. Nescio
an jam videris. Miscellaneas observationes in viatores veteres et recentiores, quas
ex Anglia in Latinam linguam versas quidem eruditus hospites tam insigni
auctario opera Waeßbergii quolibet semestri spatio edere iniquerunt. Primum
voluminis tomus I. proximo Septembri prodijt, quippe jam quartus tomus exisset.
Praefari vero hoc opus, quod ab omnibus eruditis Belgis probatur, critica in
scriptores Graecos et Latinos compenditur: neque indignum puto, quod propius
nosse velis. Arentzenij Aurelius Victor, licet jam ex aedibus expressa typis
descripta sint, notandum tamen in duas lumnas curas exit: sed adhuc in ultima
indici parte moratur. Deo ferunt hoc vel proximo mense proditum.

Præquam desinam, iterum iterumque peto, ut quam primum vel, quibus
Indigeo, tui excerpta submittere, vel certe, quid expectandum sit, literis tuis
certiorem facere velis, ut quid consilij mihi capiendum sit, despicere possim.

Vale, Vir Celeberrime, neque amare, et Livio meo prodesse perge.

Dabam Trajecti ad Rhenum die 7. Martij anno c1711ccxxiii.